

Άλλος πλανήτης

Πώς αισθάνεσαι ως ταξιδιώτης στην Αυστραλία έπειτα από μήνες στην Ασία; Ξαν να ήρθες σε άλλο πλανήτη...

 ΑΚΗΣ ΤΕΜΠΕΡΙΔΗΣ Α.Τ., ΒΟΥΛΑ ΝΕΤΟΥ

ΣΗΜΕΡΑ κάναμε 430 χλμ. μέχρι το Τζέραλντον, στο Μίντουεστ της Αυστραλίας. Πέρασαμε από τα περιβόητα Pinnacles, ένα κομμάτι ερήμου δίπλα στον ωκεανό, με παράξενους σχηματισμούς από ασβεστόλιθο. Σε όλη τη διαδρομή συναντήσαμε τέσσερα χωριά και το πολύ είκοσι αυτοκίνητα. Το ταξίδι είναι μοναχικό εδώ. Μοναχικό και μακρύ. Έχουμε κάνει σχεδόν 2.000 χλμ. στο νοτιοδυτικό άκρο της χώρας, κι όμως η κουκίδα μας ίσα που έχει μετακινηθεί στο GPS. Το σίγουρο είναι ότι θα χρειαστούμε τουλάχιστον 15.000 χλμ. μέχρι να φτάσουμε στο Σίντνεϊ. Είμαστε μόλις δύο εβδομάδες εδώ, παρ' όλα αυτά έχουμε καταλάβει αρκετά για την Αυστραλία. Μια αποικία με ιστορία δύο αιώνων είναι ανοιχτό βιβλίο, βλέπετε. Κι εμείς μόλις αρχίζουμε να το ξεφυλλίζουμε...

01 Καθημερινότητα στο Kings Park του Περθ, με θέα τον ποταμό Σουάν και το εμπορικό κέντρο.

02 Χαρακτηριστικό drive-through καφέ στο Άλμπερνι. Στην Αυστραλία όλα τα φαστ φουντ και τα περισσότερα BWS (Beer, Wine, Spirits) μαγαζιά σερβίρουν χωρίς να βγεις από το αυτοκίνητο.

03 Οι Αυστραλοί πίνουν ποζύ, όμως ποιος το πίνει να οδηγεί μετά με τόσα αλκοόλ;...

01

02 03

Λευκός πλανήτης

«Βλέπω λευκές φάτσες παντού, και τους περνάω για τουρίστες» μου είπε η Βούλα στην παρθενική μας βόλτα στο Περθ. Το πρώτο που έπρεπε να συνηθίσουμε ήταν οι φυσιογνωμίες. Οι ντόπιοι εδώ είναι ξανθοί στην πλειονότητά τους, με δέρμα κατάλευκο ή κατακόκκινο, από το δυνατό ήλιο. Οι Αβοριγίνες, οι γηγενείς Αυστραλοί, αποτελούν μειονότητα - αν είναι δυνατόν! Μετά, έπρεπε να λειτουργούμε με ωράρια. Πού είναι οι ανοιχτές μέχρι τα μεσάνυχτα αγορές της Ασίας; Εδώ στις 5 το απόγευμα όλα ερημώνουν. Εκτός από τις μπραρίες, φυσικά, που τις τιμούν σε καθημερινή βάση οι Αυστραλοί. Το μεγαλύτερο σοκ, όμως, για εμάς ήταν το κόστος ζωής, που από την Κουάλα Λουμπούρ στο Περθ μονομιάς τετραπλασιάστηκε. Εκεί που κοιμόμασταν αξιοπρεπώς με 6-10 ευρώ και τρώγαμε με 4, ξαφνικά πληρώσαμε 35 ευρώ για το άθλιο χόστελ Globe, όπου κοιμηθήκαμε σε κοπύνα, αναγκαστικά με άλλους δύο. «Θα πρέπει να δώσουμε μεγάλη μάχη για να μη φάμε όλα μας τα λεφτά» λέγαμε ο ένας στον άλλον τις πρώτες μέρες, και δε βλέπαμε την ώρα που θα έβγαينه το αυτοκίνητο από το τελωνείο, ώστε να έχουμε τουλάχιστον το «σπίτι» μας.

Οι πρώτες πέντε ημέρες στο Περθ μάς βρήκαν στο πεντακάθαρο Exclusive Backpackers, που το έχει μια οικογένεια από την Κρήτη. Τους γνωρίσαμε τυχαία, ψάχνοντας για φθινό και καλό κατάλυμα. Γρήγορα μάθαμε ότι τους Έλληνες τους συναντάς παντού στην Αυστραλία. Δέκα χιλιάδες ζουν μόνο στο Περθ. Την πρώτη εβδομάδα μάθαμε καλά το Transperth, το εκπληκτικό τρένο που συνδέει το Περθ με τις γύρω πόλεις. Αγαπημένο στέκι μας το Φρεμάντλ, με το παραδοσιακό κέντρο και τα σιλάτα καφέ και εστιατόρια. Η περιπέτεια των ημερών ήταν να καθαρίζουμε με την αυστραλιανή γραφειοκρατία, για να μπορέσουμε να βγάλουμε στο δρόμο το Discovery...

Read the fucking manual!

Η Αυστραλία είναι ίσως το πιο ευνομούμενο κράτος του κόσμου. Το σύστημα δε συγχωρεί παρατυπίες, πόσο μάλλον την παρανομία. Αυτό μπορεί να σε εξοργίσει ή να σε κάνει ευτυχισμένο - ανάλογα με τη σκοπιά από την οποία βλέπεις τα πράγματα. Ο κρατικός μηχανισμός προάγει την τάξη και την ασφάλεια με ξεκάθαρους νόμους, όμως οδηγεί τους ανθρώπους σε αποξένωση, αν όχι σε αποκαίνωση. Σε πειράζει κάποιος; Δεν μπαίνεις στη διαδικασία να τα βρεις μαζί του. Απλώς φωνάζεις την αστυνομία, ξέροντας ότι θα κάνει καλά τη δουλειά της.

Έπαθα σοκ την πρώτη φορά που μπήκαμε στο τρένο. Ένας ανήσυχος πιτσιρικάς έκανε θόρυβο με το σκέτι-μπατον. Τι το ήθελε ο όμορφος; Μια -τρελή, μάλλον- γριά ήρθε και του το τραβούσε από τα χέρια. Μια άλλη, πιο νέα, τον πέταξε έξω, δείχνοντάς του κάποιο σήμα. Όταν ο μικρός ξαναμπήκε στο βαγόνι, κατέφθασαν επτά - ναι, επτά! - αστυνομικοί. Τον τράβηξαν έξω, τον κάθισαν κάτω και άρχισαν να τον ανακρίνουν. Οι πόρτες έκλεισαν και αναχωρήσαμε. Δεν ξέρω τι απέγινε ο μικρός. Τον πήγαν σε κοινωνική λειτουργό; Του έκαναν μήνυση; Τον έστειλαν σε άσυλο; Παιδί ήταν και έπαιζε, γαμώτο!

Μέρα με τη μέρα άρχισα να απολαμβάνω τις απαγορευτικές πινακίδες που βρίσκονται παντού. Μία έλεγε χαρακτηριστικά μέσα στην ερημιά: No polluting, no camping, no fishing, no hunting, no offroad vehicles! Πήγα και την κατούρησα... Δεν έγραφε πουθενά ότι απαγορεύεται! Ένα όπλο αυτοάμυνας του συστήματος - πέρα από τις κάμερες παντού - είναι οι πινακίδες που συνιστούν στον πολίτη να καλεί τις αρχές, όταν εντοπίζει παραβατική συμπεριφορά. Στην Αυστραλία αυτό είναι κοινωνική ευθύνη. Συγχωρήστε μας, αλλά εμείς αυτό το λέμε χαφιεδισμό. Οι Αυστραλοί έχουν κάνει φιλότιμες προσπάθειες να φτιάξουν το τέλει κράτος, όμως και αυτό φαίνεται να μπάζει νερά. Δεν είναι τυχαίο ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που συναντάς αργά το βράδυ τρικλίζουν από το μεθύσι. Χώρια οι άστεγοι αλκοολικοί - Αβοριγίνες και μη - τους οποίους φθονούν, τουλάχιστον στο Περθ. Όταν ζεις σε μια τόσο «πολιτικά ορθή» κοινωνία, δεν μπορεί, κάπου θα ξεσπάσεις...

ΤΟ ΒΑΠΟΡΙ ΓΙΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Πώς μπορείς να στείλεις ένα αυτοκίνητο από τη ΝΑ Ασία στην Αυστραλία; Μέσα σε κοντέινερ 20x8,6 ποδιών, το οποίο χωράει αυτοκίνητο με διαστάσεις έως 5,5x2,2x2,4 μ. Στη δική μας περίπτωση, χρειάστηκε μόνο να αφαιρέσουμε τη σκηνή οροφής. Η πιο συμφέρουσα διαδρομή είναι από το Πορτ Κλάινγκ της Μαλαισίας προς το Φρεμάντλ της Αυστραλίας. Το πλοίο χρειάζεται εννέα ημέρες για το ταξίδι, ενώ θα πρέπει να έχετε σφραγίσει το κοντέινερ πέντε ημέρες πριν από την αναχώρησή του. Στην Αυστραλία υπολογίστε τουλάχιστον δύο ημέρες για εκτελωνισμό, οπότε θα μείνετε χωρίς αυτοκίνητο για δεκαέξι ημέρες. Όσο για το κόστος; Εμείς - έπειτα από τα σχετικά παζάρια - πληρώσαμε 4.074 ρινγκίτ (850 ευρώ) στο Κλάινγκ συν 1.966 ακατέβαστα δολλάρια Αυστραλίας (1.000 ευρώ) στο Φρεμάντλ. Απίστευτα φθηνή προέκυψε η επτάωρη πτήση με την Air Asia, που κλείνεις αποκλειστικά από το www.airasia.com: με 501 ρινγκίτ (109 ευρώ!) πετάξαμε δύο άνθρωποι από την Κουάλα Λουμπούρ στο Περθ με οδοκαίνουργο Airbus A320.

“ Η Αυστραλία είναι ίσως το πιο ευνομούμενο κράτος του κόσμου. Το σύστημα δε συγχωρεί παρατυπίες, πόσο μάλλον την παρανομία. Αυτό μπορεί να σε εξοργίσει ή να σε κάνει ευτυχισμένο. ”

